

Beszámoló a közösségi szolgálatos munkámról

Eljött június 26-a napja, „az első nap a munkahelyen”. Nagyon izgatott voltam, mert még sosem volt olyan, hogy másokért legyek felelős, főleg gyermekekért. A Ságodi Lovasudvar táborában teljesítettem az érettségihez kötelező közösségi szolgálatos munkámat. Már 7 éves korom óta a lovaglás az életem része. Rendkívül örültem annak, hogy találtam egy olyan helyet, ahol számomra legközelebb álló tevékenységet végezhettem, és amit esetleg a közeljövőben folytatni szeretnék.

Az első nap elég izgalmasan indult. Új környezet, új emberek, és ismeretlen négylábú óriás barátok. A szüleim segítségével érkeztem meg Ságodba. Az autóból kiszállva egy szép faistállón akadt meg a szemem, majd Németh Csaba, az istálló tulajdonosa fogadott minket. Ahogy beléptünk a kapun, az istálló elején egy parkosított udvart láttam meg, szép zöld fűvel, egy nagy fa asztallal és egy kemencével. A kerítés mellett végig tuják állnak.

Miközben még csak a terület egyik részét csodáltam meg, máris beértünk az istállóba. Az épületbe az előre nyíló nagy faajtón mentünk be. Beléptünk, majd egy belső helyiségbe érkeztünk, elzárva a külső lovakkal teli boxoktól. Ezen a részen van egy kis szoba, ahol egy ágy, konyhapult, fürdőszoba, mosdó, valamint kis szekrények is vannak, amibe az ott táborozó gyerekek lepakolhatták dolgaikat, cuccaikat. Én is kerestem egy kis helyet, majd kimentünk a lovakkal teli külső részre. Tizenkettő beálló van kialakítva a lovak számára. Hat a benti helyiség jobb-, és hat a bal oldalán. Az istállóban két ló állt, akik pont a reggeli abrakjukat és tápjukat kapták meg. Ezek után megmutatták a többi lovat is. Kifele haladva hat karám van egymás mellett. Elmondták az összes ló nevét, majd azt is, hogy mi lesz a feladatom ebben az öt napban.

Az információ-dús reggel után megtörtént az ismerkedés a gyermekekkel és szüleikkel. A táborba 15 apróság érkezett. Nagyon jó érzés volt, hogy egész kicsi gyermekek is velünk együtt kezdték el a tábor első napjait. Ismeretlen emberekkel kellett találkozni és barátkozni, majd a táborvezető, Csabi ismertetett bennünket a fontosabb dolgokkal.

Reggeli után elkezdődött a foglalkozás, amikor is közelebb kerültünk a lovakhoz. Gyerekek egy kis segítséggel megtanulták behozni a lovakat, majd megmutattam nekik, hogyan kell megpucolni lovaglás előtt őket, hogy szép tiszták legyenek. Ezt mind nagyon óvatosan és biztonságosan tették, mert nem ismerték még a viselkedésüket. Ezután külön-külön megtanulták a lovak kantározását és nyergelését. A foglalkozások a karámban kezdődtek. Felváltva kerültek a gyerekek a kiválasztott lóra. Voltak, akik futószáron, kezdőként, voltak, akik karámban már szabadon is el tudták lovagolni a lovakat. Két futószáras ló ment, akik

között öt pöttöm lett szétszotva. 30-30 percet lovagoltak. Tíz nagyobb gyerek pedig a karámban öt lovon, de két körben lovagolt 1-1 órát. Ilyenkor az én feladatom a kinti karámok kitakarítása volt, valamint a nem lovagló gyerekek lefoglalása, ami társasjátékkal, lovas játékokkal és kézműveskedéssel történt. Közben nagyon sokat beszélgettünk és barátkoztunk.

A lovaglások után mindig a lovak és az boxok rendben hagyása volt az elfoglaltságunk a táborozókkal. Mindenki kivette a részét a pacik leszerelésében és etetésében, de még a helyük és a lovagló karám tisztán tartásában is. Amikor már minden kész volt, jöhetett az ebéd, majd egy kis pihenés, és persze nem maradhatott ki egy kis elméleti oktatás sem a lovakkal kapcsolatosan: Milyen fajta lovak vannak? Milyen színűek? Milyen a testfelépítésük? Hogyan pucoljuk meg őket, és természetesen mivel? Ezekre a kérdésekre kapták meg a választ, és ezt gyakorlatban is elvégezheték.

Kis szieszta után mindennap valami más program lett kitalálva a gyerkőcöknek. Hétfőn lovaskocsikázás, kedden különböző házi állatokkal ismerkedhettek meg és tanulgattak róluk, szerdán egy kis aquacity-s kitérőt tettünk, majd csütörtökön kipróbálhatták a szőrén lovaglást is. Délután csak a gyerekek épségére kellett vigyáznom, azonban ez nem mindig volt könnyű, de hála istennek mindent sikerült megoldani.

Végezetül már csak az uzsonna maradt hátra. Minden egyes nap a kisebbektől a nagyobbakig kis kipirult arccal, piszkos pólóban, nadrágban ültek és ették meg ennivalójukat. Ezalatt a szülőkre várva mi összepakoltunk és reménykedtünk abban, hogy ezen a napon is élményekkel gazdagodtak a kicsi lelkek.

Egész héten a tábor után Csabától engedélyt kaptam, arra, hogy lovait lovagolhassam, a hét második felében már a tereplovaglásra is. Nagy élménnyel zárultak a napok, mivel sok jó barátot szereztem, ami a mai napig is tart.

Sok középiskolás azt hiszi, ez felesleges. Olyan kérdések merülnek fel bennük, hogy ez minek, erre nekünk nincs szükségünk, csak az érettségi miatt csináljam meg, hiszen nem fizetnek érte... Ez így van, de van még valami! Sosem tudhatjuk, kivel és mivel hoz össze a sors. Olyan tapasztalatokat szerezhethetünk, és olyan barátokra tehetünk szert, akiket sehol máshol nem találunk. Azt tanácsolom, ha van hobbid, vagy érdeklődsz valami iránt, menj el vagy keresd meg azt a helyet, mert ha azt csinálhatod, amit szeretsz vagy, ami érdekel, nem gondolsz arra, hogy dolgozol, és talán rájössz, miben tudnád magad elképzelni az iskola elvégzése utáni években.

Simon Emese Anne